

VÝPRAVA ŽLUTÉHO CIRKUSU SE ZMĚNILA V DOBRODRUŽNÝ ROMÁN

Žlutý cirkus vyměnil žluté trabanty za plovoucí auta a vydal se do srdce Mongolska na svoji nejobrodrůžnější cestu!

Žlutý cirkus Dana Přibáně šťastně doputoval do cíle. Jeho cesta do Ulánbátaru trvala 4 měsíce (14.5. -19.9.2024) a ze všeho nejvíc připomínala dobrodružný román. Nechyběly v něm výslechy tajnou službou, útěk ze země šíleného diktátora, spěchání kvůli narození potomka, zpomalování, aby bylo myslitelné přijmout zprávu o smrti kamaráda. Takové bylo putování po nekonečných pustinách. Trvalo 129 dnů během, kterých posádky absolvovaly 17 765 kilometrů na palubách 2 plovoucích aut a za říditky 1 plovoucí tříkolky... Ta přitom navíc pokořila světový rekord!

Dobrodružství je tam, kde je naděje na neúspěch

Žlutý cirkus se poté, co dokončil cestu kolem světa žlutými trabanty, pustil do ještě větší výzvy: Dát dohromady auto, které nejen plave, ale nikdo jej nezná, nikdo jej neumí opravit a hlavně, nikdy se s ním nikdo na takovou cestu nevydal!

Říkali jim, že to nejde, uzavírali sázky, že do Mongolska nedojedou... a to bylo přesně to, co dokázalo Přibáně a jeho partu motivovat, aby překonala sama sebe. Sázky vyhráli, ale především se sami vrátili tam, kde začínali s trabanty, protože dobrodružství lze najít jen tam, kde je naděje na neúspěch. A s jejich novými stroji byla ta naděje opravdu velká!

Auto, jaké svět neviděl!

Luaz 967, který překřtili na žlutou žábu, je asi nejméně známým a nejméně úspěšným obojživelným autem světa. Vznikl v bývalém SSSR v továrně na sovětský „trabant“, malé osobní auto záporožec, se kterým má společných mnoho dílů včetně motoru převodovky.

A co může vzniknout, pokud vezmete „trabanta“ a zkusíte z něj udělat loď? Žlutá žába! Autíčko velké jako trabant, kde řidič sedí uprostřed, pomalé, nepohodlné, hlučné a ve vodě poháněné jen zoufalým otáčením kol. Když si tohle všechno odmyslíte, je to auto, po jakém touží třináctiletý kluk při čtení dobrodružného románu... anebo auto ze Čtyřlístku. Připravit jej na cestu zabralo několik let, stejně jako stroj pro nezničitelného motorkáře žlutého cirkusu Marka Slobodníka. Jeho plovoucí tříkolku Honda ATC200 navrhli na začátku 80. let a záhy ji přestali vyrábět, protože se jevila příliš nebezpečnou.

Do srdce Mongolska

Za čtyři měsíce dojela žlutá výprava z Prahy do Mongolska přes Turecko, Írán, Turkmenistán, Uzbekistán, Kazachstán a Rusko, celá trasa měřila 17 765 kilometrů.

Nejpodivnější byl průjezd Turkmenistánem. Diktaturou tak bizarní, že se podle ní točí komedie (film Diktátor Sachy Barona Cohena se inspiroval právě Turkmenistánem). Jedním z mnoha absurdních nařízení diktátorského dua otce a syna, je zákaz vjezdu jiných než bílých aut do hlavního města. Žlutý cirkus tak musel parkovat daleko za jeho „hradbami“. Na uvítanou pak Turkmenistán cestovatele „oloupil za bílého dne“, kdy postupně neustálým přidáváním dalších a dalších poplatků „vytáhl“ z posádky přes šest tisíc dolarů.

Nejnejpříjemnější byl ale rozhodně průjezd Ruskem, které bylo nutným tranzitem do Mongolska a výprava tu strávila jen několik dní. Přesto za tu dobu došlo na dva „rozhovory“ s FSB, kde nechyběly otázky na postoj k válce na Ukrajině, prohlídky mobilů, počítačů i kamer, jedno zadržení policií a

několik pokusů nabourat se do mobilního telefonu. „Nikdy se nám tak neulevilo, jako když jsme odjeli z Ruska, ke konci jsme už byli opravdu paranoidní,“ komentoval pocity z průjezdu touto zemí Příbář.

Pak už následoval cíl a současně vlastně začátek celé cesty: Mongolsko. Země, kde konečně žlutý cirkus využil naplno schopnosti žlutých žab, přeploval řeky a překonával hory.

„Vrcholem naší cesty bylo, když jsme propluli pouští Gobi! Přímo pod jedněmi z největších dun světa,“ popsal Příbář velké finále cesty. „Seděli jsme v autě, kterým jsme sem přijeli z tisíce kilometrů vzdáleného domova, plujeme s ním a za „okýnkem“ se pomalu sunou majestátní duny Gobi. Magické! To je něco, o čem se nám nesnilo a bylo to dílem obrovské náhody a štěstí.“ Tento výjimečný zážitek byl možný jen díky tomu, že výprava objevila jezero, které na svém místě před pár týdny nebylo a za pár týdnů tam také nebude. Vzniklo jen na chvíli zásluhou výjimečně silných dešťů, které v Gobi nebyly mnoho let.

Špatné zprávy, dobré zprávy

Do dechberoucích zelených plání pod nekonečnou modrou oblohou přišly smutné zprávy. Na cestu měl dorazit enfant terrible Žlutého cirkusu Polák Radek, největší pankáč výpravy proslulý svým ztrácením pasů. Pár dní před příjezdem však nečekaně zemřel.

Měl zastoupit Marka, který musel vyrazit domů, aby stihl narození svého dítěte. Byl první, komu jsme se ozvali, když jsme přemýšleli o tom, kdo bude pokračovat v jízdě po Markovi. A byli jsem si v podstatě jistí, že do toho půjde. A šel, hned. Kolika lidem můžete jen tak zavolat, jestli by nevyrazili obratem do Mongolska jezdit na tříkolce, kterou přestali vyrábět, protože je moc nebezpečná? Radek byl jediný skutečný pankáč Žlutého cirkusu, skutečný, protože on tak žil pořád. Někdy to bylo na hraně někdy na hraně zákona, někdy to bylo nesnesitelné, ale bylo to ryzí.

„Radek byl takový mladší brácha. Umí vás strašně štvát, leze vám na nervy, když si připadáte, že vám ho pověsili rodiče na krk, abyste se o něj starali a vy jen čekáte, co zase provede, ale pořád je to mladší brácha,“ vyjádřil svůj vztah ke ztracenému příteli Příbář.

„Od stejného buddhistického kláštera, kde jsme večer zapálili svíčku za Radka, ráno odjížděl Marek domů, aby se o pár dní později narodila jeho dcera Sára. Bylo to smutné i veselé zároveň,“ řekl ke zvrátům, jaké nikdo nečekal.

Světový rekord Marka Slobodníka

Marek Slobodník ještě před svým odjezdem jen tak mimochodem ustanovil světový rekord v jízdě na neodpružené motorové tříkolce. Na jeden zátaž překonal 14 272 kilometrů z Banské Bystrice do Ulánbátaru.

Slavný slovenský motorkář v sedle, na které postupně přidával další a další polštářky, aby neskončil se zničenými zády v nemocnici, ujel největší vzdálenost na stroji, který předcházal populárním čtyřkolkám, na Hondě ATC200. Tříkolý motocykl nemá žádné odpružení, a proto není divu, že se na něm od začátku 80. let, kdy běžela jeho výroba, nikdo o tak dlouhou cestu nepokusil.

„Keď som vyrazil z Banskej Bystrice, myslel som si, že cestu neprežijem. V Mongolku som sa už na trojkolke cítil ako ryba vo vode a mohol som si vychutnať tie najkrajšie výhľady v nekonečnom teréne

tejto neopísateľne krásnej krajine,“ popsal starosti i radosti dlhoué cesty Marek Slobodník, když po třech měsících dorazil do Ulánbátaru.

##

A co dál?

„Máme z toho radost!“ shrnul Příbáň celou výpravu. „Se žábami se do Žlutého cirkusu vrátila spousta neznámého a současně spousta možností, jaké jsme dříve neměli.“ A jestli pojedou na další cestu? „Určitě pojedeme dál!“ uzavírá principál Žlutého cirkusu.

Přednášky, film a seriál

Z výpravy, jak už je u žlutého cirkusu zvykem, bude několik hlavních výstupů. V první řadě přednáškové stand up turné, kde Dan Příbáň ve svém slavném kulometném tempu odvypráví ty nejlepší zážitky za doprovodu stovek fotografií a videí. Turné začne už letos v listopadu. Následovat bude celovečerní film s premiérou na jaře 2025 a po letních prázdninách pak na obrazovkách ČT2 uvidíme dvanáctidílný seriál.

Kromě toho jsou v plánu výstavy, živá setkání, kniha a mnoho dalšího.

###

Žlutý cirkus v číslech

Žlutý cirkus nebo, jak je mnoho lidí zná, žlutí trabanti, projel od roku 2007 do roku 2018 doslova celý svět. Týmem prošlo 21 jezdců: 15 Čechů, 3 Slováci, 3 Poláci, 2 trabanty, 2 maluchy, 1 Jawa 250 a 1 ČZ 175, celková ujetá vzdálenost činila: 88 814 km, a ujet ji trvalo 1 rok, 7 měsíců a 19 dní. "

Tím se uzavřel příběh žlutých trabantů. Žlutý cirkus, ale jede dál. Výprava složená ze dvou obojživelných aut překřtěných na žluté žáby, v nichž jelo šest členů týmů, a Hondy ATC200, na kterou se usadil Marek Slobodník, se vydala z Evropy přes Turecko, Írán, Turkmenistán, Uzbekistán, Kazachstán, Rusko do Mongolska. Přes exotické země, tuhé totality, paranoidní Rusko do nekonečných plání Mongolska, kde přišlo ke slovu i plavání.

Dan Příbáň, principál žlutého cirkusu

Dan Příbáň je milovník ozubených koleček, novinář, filmař a cestovatel. Trabantem už projel Afriku, Hedvábnou stezku a Jižní Ameriku. Cestuje proto, aby o tom mohl vyprávět, autor dokumentárních filmů i cestopisných reportáží s hlavou plnou dalších dobrých nápadů, které se na začátku vždy zdají snazší než na konci. Proslavil se sérií filmů a seriálů o cestování se žlutými trabanty, které se řadí mezi nejúspěšnější české dokumenty.

Fotografie ve vysokém rozlišení ke stažení zde: <https://bit.ly/zlutazabapress>

Dan Příbáň

telefon: 776 10 25 25

e-mail: dan.priban@gmail.com